

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป เรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแอลที 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยคัดเลือกตัวอย่างมาจำนวน 1 ห้องเรียน ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ประกอบด้วย แบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และทดสอบความแตกต่างของข้อมูลด้วยค่าสถิติ t-test สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง(ร้อยละ 82.10) โดยเฉลี่ยแล้วมีอายุ 17.90 ปี

ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคแอลที เรื่องนโยบายการคลัง พบว่าภายหลังการจัดการเรียนแบบร่วมมือ นักศึกษามีผลคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการจัดการเรียนแบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญ ($t = -13.289$, Sig. < .01) โดยพบว่า ก่อนการเรียนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอ่อนมาก ($\bar{X} = 10.21$, SD.= 2.364) หรือมีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.05 แต่ภายหลังจากการจัดการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแอลทีแล้ว พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.05 (SD. =

1.486) คิดเป็นร้อยละ 75.25 หรือมีผลการเรียนในระดับดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กำหนด

ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคแอลที เรื่องนโยบายการคลัง พบว่าภายหลังการจัดการเรียนแบบร่วมมือ นักศึกษามีผลคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการจัดการเรียนแบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญ ($t = -16.955$, $sig. = .01$) โดยพบว่า ก่อนการเรียน นักศึกษาทำคะแนนได้โดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.87(SD. = 1.559) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน หรือมีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.35 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์(ตก) แต่ภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแอลที พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.72 (SD. = 1.414) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.60 หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแอลที พบว่านักศึกษาแสดงพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในประเด็นต่างๆ ในระดับบ่อยครั้ง โดยพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ปฏิบัติบ่อยครั้งมากที่สุดได้แก่ การที่สมาชิกยึดถือมติหรือความคิดเห็นของกลุ่มเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 94.9 รองลงมาได้แก่ กลุ่มสมาชิกมีการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม(ร้อยละ 89.7) ผลงานของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่ม(ร้อยละ 87.2) และกลุ่มสมาชิกเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกของกลุ่มแสดงออก(ร้อยละ 87.2) ตามลำดับ

สำหรับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป ของนักศึกษานั้น พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไปในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42$, $SD. = .651$) ทั้งนี้ นักศึกษายังได้แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุดต่อการเรียนแบบร่วมมือในประเด็นต่างๆ ดังนี้คือ การเรียนแบบร่วมมือ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ฝึกให้คนตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.51$, $SD. = .601$) รองลงมาคือประเด็นการเรียนแบบร่วมมือ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่ไม่ยาก ถ้าใช้ความพยายาม ($\bar{X} = 4.41$, $SD. = .549$) และประเด็นการเรียนแบบร่วมมือ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ฝึกให้คนคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.26$, $SD. = .498$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ในครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อค้นพบซึ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงผลของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ในการพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น กล่าวคือ ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาของ อาเรนดส์ (Arends :1994) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้กรมวิชาการ (2543) ยังกล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนแบบร่วมมือต่างๆ ก่อนหน้านี้ ยังให้ผลลัพธ์เช่นเดียวกัน กล่าวคือผลของการจัดการเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เช่น งานวิจัยของอามัดไญนี ดาโอะ (2541) ศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส ซึ่งสรุปได้ว่าคะแนนที่นักเรียนทำได้หลังจากดำเนินการสอนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 งานวิจัยของอัมพร ถกมลประจักษ์ (2543) ศึกษาเรื่องผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย(ท 306) และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรี สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของเขมา อุปถัมภ์ (2544) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์จังหวัดสุรินทร์ ได้ข้อสรุปคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง ฟังก์ชัน หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของณัฐญา อัมรินทร์ (2547) ศึกษาเรื่องผลการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ได้ข้อสรุปคือนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของสำราญ แก้วเกิด (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่มวิชาดนตรีไทย 1(ศ 31101) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือ ได้ข้อสรุปคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดนตรีไทย 1ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน และงานวิจัยของชูจิตร เนื่องโนราช (2551) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบร่วมมือของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต ได้บทสรุปคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือจากการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่เด่นชัดคือ สมาชิกในกลุ่มยึดถือมติหรือความคิดเห็นของกลุ่มเป็นหลักและกลุ่มสมาชิกมีการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไปในประเด็นต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไปในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของจอห์นสัน และจอห์นสัน(Johnson & Johnson) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ แต่การเรียนรู้แบบร่วมมือ เกิดจากการที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจว่าควรมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงอะไรและอย่างไร ดังนั้นการร่วมมือกัน จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จทั้งของกลุ่มและของตัวบุคคล นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดการรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล รู้จักติดต่อสื่อสาร และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา ข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาดังกล่าวยังสอดคล้องกับข้อมูลจากกรมวิชาการ (2543) ซึ่งกล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุกๆ คน มีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนในท้ายที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ อาเรนดส์ (Arends:1994) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การที่ผู้เรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการยืนยันและแสดงให้เห็นว่า ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ นั้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ในทิศทางที่ดีมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปดังนี้คือ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้ เลือกใช้เทคนิคการเรียนรู้แอลที(Learning together : LT) เพื่อทำการทดสอบ ซึ่งยังมีเทคนิคการเรียนรู้ร่วมมือแบบอื่นๆ อีก เช่น การเรียนการสอนแบบจิ๊กซอว์(Jigsaw) การเรียนการสอนแบบสแตต(Student Teams – Achievement

Division : STAD) การเรียนการสอนแบบที. เอ. ไอ.(Team – Assisted Individualization : TAI) การเรียนการสอนแบบที. จี. ที. (Team Games Tournament : TGT) เป็นต้น ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไป เสนอแนะให้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือวิธีการอื่นๆ เพื่อเป็นการยืนยันข้อเท็จจริง หรือสนับสนุนผลการศึกษากิจการงานวิจัยต่างๆ ซึ่งดำเนินการมาก่อนหน้า รวมทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีเรียนร่วมมือในรายวิชาอื่นๆ ตลอดจนแสวงหาอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยวิธีการต่างๆ ดังกล่าว

2. การศึกษาครั้งนี้ ทำการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียน ซึ่งดำเนินการในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนและร่วมมือ และเมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ แต่ยังมีได้ทำการทดลองเพื่อตรวจสอบความคงทนของการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือดังกล่าว ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรทำการศึกษาถึงความคงทนของการเรียนรู้ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแอลที

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบปกติกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือในรายวิชาต่างๆ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือในการจัดการเรียนร่วมมือแบบต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีที่ลักษณะเฉพาะของแต่ละรายวิชาแตกต่างกันไป รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าว เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น